

<i>Rodzaj dokumentu:</i>	Zasady oceniania rozwiązań zadań
<i>Egzamin:</i>	Egzamin maturalny Test diagnostyczny
<i>Przedmiot:</i>	Język hiszpański
<i>Poziom:</i>	Poziom podstawowy
<i>Forma/Formy arkusza:</i>	EJHP-P0-100, EJHP-P0-200, EJHP-P0-400, EJHP-P0-660
<i>Termin egzaminu:</i>	Marzec 2021 r.
<i>Data publikacji dokumentu:</i>	9 marca 2021 r.

Rozumienie ze słuchu

Zadanie 1.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021 ¹⁾		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
1.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
1.2.			F
1.3.			V
1.4.			F
1.5.			V

Zadanie 2.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
2.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B
2.2.			A
2.3.		2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	E
2.4.			C

¹⁾ Załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz.U. poz. 493, z późn. zm.).

Zadanie 3.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
3.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
3.2.		2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B
3.3.		2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
3.4.			A
3.5.		2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C
3.6.		2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
4.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.2) Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	D
4.2.			C
4.3.			A
4.4.			B

Zadanie 5.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
5.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A
5.2.		3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	C
5.3.		3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A

Zadanie 6.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
6.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
6.2.			B
6.3.			C
6.4.			D
6.5.		3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	A

Zadanie 7.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
7.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.6) Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	A
7.2.			E
7.3.			C

Znajomość środków językowych

Zadanie 8.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
8.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A
8.2.			C
8.3.			B
8.4.			A
8.5.			B

Zadanie 9.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
9.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
9.2.			B
9.3.			A
9.4.			C
9.5.			B

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Twój brat rozpoczął studia na uniwersytecie w Londynie. W e-mailu do koleżanki z Hiszpanii:

- poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten
- napisz, co sądzą Twoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie
- opisz mieszkanie brata w Londynie
- zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.

Ogólne wymagania egzaminacyjne

- I. *Znajomość środków językowych.*
Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].
- III. *Tworzenie wypowiedzi.*
Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.
- IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*
Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Szczegółowe wymagania egzaminacyjne

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*
- 5.1) *Zdający opisuje [...] przedmioty, miejsca [...].*
- 5.6) *Zdający przedstawia opinie innych osób.*
- 7.2) *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*
- 7.4) *Zdający proponuje [...].*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów z polecenia zdający się odniósł w swojej wypowiedzi, a następnie ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

- W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuję się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt, np. za pomocą ilu zdań i jakich, za pomocą ilu czasowników/określników, jak złożona jest wypowiedź, jak wiele szczegółów przekazuje?
- Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - nie realizuje tego podpunktu
 - realizuje go w sposób niekomunikatywny.
- Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - opisz mieszkanie brata w Londynie**
El piso de mi hermano es pequeño. (jedno odniesienie)
 - rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *El piso de mi hermano es pequeño, pero acogedor.* (dwa odniesienia).
- Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np. *El piso de mi hermano es pequeño, pero acogedor y tiene mucha luz.*
 - jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np. *El piso de mi hermano tiene mucha luz porque en el salón hay ventanas grandes.*
- W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np.

- **poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten**
Mi hermano estudia Pedagogía.
- b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. *Mi hermano estudia Pedagogía porque quiere ser profesor.*
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. *Mi hermano ha decidido estudiar lo que le interesa. Quiere ser ingeniero y ganar mucho dinero.*
 - d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź, np. *Mi hermano estudia Pedagogía porque quiere ser profesor y trabajar en un colegio.*
6. Wyrażenia takie jak np. *ir a visitar (ver) a alguien, dar a (al jardín, al patio, al interior, etc.), aprender lenguas extranjeras, tradición familiar, un cuarto de baño, una mesita de noche, situado en la primera planta* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażeń, lub za pomocą równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
- **napisz, co sądzą Tvoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie**
Todos estamos muy contentos y satisfechos.
Mi madre está muy triste y alegre.
 - **opisz mieszkanie brata w Londynie**
Las paredes de su piso son blancas, rojas y amarillas.
8. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty.
- **opisz mieszkanie brata w Londynie**
Su apartamento es muy cómodo, tranquilo y muy bonito.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory takie jak np. *muy, poco, bastante, mucho* nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia, np.
- **poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten**
 - **napisz, co sądzą Tvoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie**
Mi hermano decidió estudiar Administración porque nuestro padre cree que después de acabar esta carrera en la Universidad de Londres podrá conseguir un buen trabajo en muchos países.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy danego podpunktu, np. opisując mieszkanie brata w Londynie zdający pisze: *Grande*. – taka odpowiedź nie jest akceptowana.

14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt niezrealizowany), np. zachęcając koleżankę do odwiedzenia brata w Londynie, zdający pisze: *¿Por qué no vamos juntos a mi hermano?* (O→N).
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy.../ Nie wiem, co... / Nie wiem, dlaczego...*, jeśli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np. *No sé cómo reaccionamos cuando nos comunicó su decisión de ir a estudiar a Londres*.
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
 - **zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.**
¿Co powiesz na wspólny wyjazd a visitar a mi hermano en Londres? („nie odniósł się”).
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
 - **zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.**
¿Por qué no vamos juntos a ver a mi hermano en Londres? Przy okazji podríamos visitar el museo de un famoso detective. („odniósł się i rozwinął”).

Zadanie 10.

Twój brat rozpoczął studia na uniwersytecie w Londynie. W e-mailu do koleżanki z Hiszpanii:

- poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten
- napisz, co sądzą Twoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie
- opisz mieszkanie brata w Londynie
- zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.

Hola, Carmen:

¡No te lo vas a creer! ¡Mi hermano estudia en una universidad en Londres!

- poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten

7.2) Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

- Ten podpunkt polecenia jest **dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą, wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (poinformowanie o kierunku studiów, który wybrał brat oraz uzasadnienie wyboru właśnie tego kierunku) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy, np. *Estudia Veterinaria porque le gustan los animales y quiere ocuparse de ellos*. („odniósł się i rozwinął”).
- Jeżeli zdający w minimalnym stopniu nawiązał **tylko** do jednego członu, tj.:
 - a) poinformował o kierunku studiów, który wybrał brat, ale nie uzasadnił wyboru właśnie tego kierunku, np. *Estudia Medicina*. ALBO
 - b) uzasadnił wybór kierunku studiów przez brata, ale nie poinformował, co studiuje, np. *Mi hermano decidió estudiar lo que le gusta*.
wówczas uznaje się, że odniósł się do tego podpunktu polecenia.
- Jeżeli zdający rozbudował swoją wypowiedź **tylko** w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, np.
 - a) *Estudia Biología en la Facultad de Ciencias*. (rozbudowana informacja o tym, co studiuje brat, ale brak uzasadnienia, dlaczego wybrał właśnie ten kierunek)
 - b) *Mi hermano dice que ha elegido los estudios que le permitirán viajar por el mundo y hacer fotos*. (rozbudowana informacja o powodach wyboru kierunku studiów, ale brak informacji o tym, na jakim kierunku studiuje),
wówczas uznaje się, że odniósł się do tego podpunktu polecenia.
- **Nie jest akceptowana** taka realizacja drugiej części polecenia, w której zdający:
 - a) uzasadnia wybór miasta lub państwa, w którym brat postanowił studiować, np. *Estudia Geografía en Londres porque le encanta la ciudad y, además, allí vive su novia*. („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia).
 - b) uzasadnia wybór uczelni, na której postanowił studiować, np. *Estudia Derecho. Decidió estudiarlo en la Universidad de Londres porque, según él, es una universidad conocida en Europa y el nivel de estudios es muy alto*. („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia).
- Wymagany jest spójnik „bo”, „ponieważ” (*ya que, porque*), gdy z kontekstu nie wynika jednoznacznie powód wyboru kierunku studiów przez brata, np. *Estudia Psicología porque muchos amigos suyos del instituto también han elegido Psicología*. („odniósł się i rozwinął”). ALE *Estudia Psicología. Muchos amigos suyos del instituto también han elegido Psicología*. („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Mi hermano eligió Médico.	Estudia Informática.	Estudia Informática. Quiere crear programas y videojuegos.
Mi hermano estudia en la dirección de Arquitectura. (O→N: zaburzenie komunikacji).	Mi hermano estudia en la dirección de Arquitectura. Ha decidido continuar la tradición familiar.	Mi hermano estudia Arquitectura. Ha decidido continuar la tradición familiar: nuestro padre y nuestro abuelo son arquitectos.

• napisz, co sądzą Twoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie

5.6) Zdający przedstawia opinie innych osób.

- **Należy uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający przedstawia opinię swoich bliskich dotyczącą decyzji brata o wyborze miejsca studiowania – dlaczego w Londynie (lub w Anglii) lub dlaczego na danej uczelni, np. *Según mis padres, ha ido a estudiar a Inglaterra para estar lejos de casa.* („odniósł się”); *Mi padre dice que después de terminar los estudios en esta universidad mi hermano será un buen especialista.* („odniósł się”).
- Jako realizację tego podpunktu polecenia akceptuje się również opis reakcji i/lub emocji bliskich zdającego, np. *Mis padres están muy contentos con la decisión de mi hermano.* („odniósł się”).
- Dopuszczalna jest realizacja tego podpunktu polecenia w formie ogólnego komentarza dotyczącego studiowania za granicą, np. *En mi familia todos creen que vale la pena estudiar en el extranjero.* („odniósł się”), ALE *En mi familia todos creen que vale la pena estudiar.* („nie odniósł się”).
- Akceptuje się wypowiedź, w której zdający przedstawia opinię swoich bliskich dotyczącą wyłącznie wyboru kierunku studiów przez brata, ale wówczas taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Mi abuelo dice que no vale la pena estudiar Filosofía porque hoy en día se buscan informáticos y no filósofos.* (R→O).
- Jeżeli z kontekstu jednoznacznie wynika, że opisana reakcja nie ma związku z decyzją brata o studiowaniu za granicą, to taka realizacja tego podpunktu polecenia **nie jest akceptowana**, np. *Nuestro padre se ha comprado un coche.* („nie odniósł się”).
- Jako rozwińnięcie tego podpunktu polecenia traktuje się informację o okolicznościach, w jakich bliscy piszącego wyrazili swoją opinię / zareagowali na wiadomość o wyjeździe jego brata na studia za granicę, **pod warunkiem** że zdający realizuje kluczowy element, np. *Mi hermano nos comunicó su decisión de ir a estudiar al extranjero después de aprobar todos los exámenes en la Universidad de Londres. Nos sorprendimos mucho.* („odniósł się i rozwinął”), ALE *Mi hermano nos comunicó su decisión de ir a estudiar al extranjero después de aprobar todos los exámenes en la Universidad de Londres.* („nie odniósł się”).
- Przez pojęcie „Twoi bliscy” rozumie się członków rodziny, ale również znajomych, kolegów piszącego.
- Akceptuje się wypowiedź, w której zdający używa form 1. osoby liczby mnogiej, np. *Nos sorprendimos mucho cuando nos comunicó su decisión de ir a estudiar a Inglaterra.* („odniósł się”).

<ul style="list-style-type: none"> • Jeżeli zdający, realizując ten podpunkt polecenia, przedstawia <u>wyłącznie swoją</u> opinię / reakcję / <u>swoje</u> emocje, to taka odpowiedź jest kwalifikowana na poziom niższy, np. <i>Mi hermano estudia en Inglaterra y eso me alegra mucho.</i> (O→N). 		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Mi familia es muy amable.</p> <p>En mi opinión, estudiar en el extranjero es una idea fantástica. (O→N)</p>	<p>Mis padres se pusieron muy tristes cuando mi hermano les comunicó su decisión.</p> <p>Mi familia cree que estudiar en el extranjero es una idea fantástica.</p>	<p>Según mi familia, no es necesario estudiar en el extranjero porque en Polonia también hay buenas universidades.</p> <p>Mi familia cree que que estudiar en el extranjero es una idea fantástica: se puede aprender una lengua extranjera y conocer otro país.</p>

<ul style="list-style-type: none"> • opisz mieszkanie brata w Londynie
<p>5.1) Zdający opisuje [...] przedmioty, miejsca [...].</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający opisuje mieszkanie brata w Londynie. • Od zdającego oczekuje się opisu wieloaspektowego. Za opis mieszkania uznaje się określenia odnoszące się do takich aspektów, jak: <ol style="list-style-type: none"> a) wielkość, np. <i>El apartamento de mi hermano es bastante grande.</i> („odniósł się”) b) wyposażenie / umeblowanie, np. <i>En su piso hay aire acondicionado e Internet.</i> („odniósł się”) c) kolorystyka, np. <i>Las paredes de su apartamento son de color amarillo, el techo es blanco y el suelo, marrón.</i> („odniósł się i rozwinął”) d) elementy dekoracyjne, np. <i>En las paredes hay muchas fotos.</i> („odniósł się”) e) nastrój / atmosfera, np. <i>Su piso parece muy tranquilo y acogedor.</i> („odniósł się”) f) usytuowanie, np. <i>Su apartamento está en el segundo piso, al lado del ascensor.</i> („odniósł się”). • Akceptuje się również opis pokoju i/lub budynku, w którym mieszka brat, np. <i>En su habitación hay una cama y un escritorio.</i> („odniósł się”); <i>Vive en una casa alta y moderna, con muchos balcones.</i> („odniósł się i rozwinął”). • Akceptowana jest również taka realizacja tego podpunktu polecenia, w której zdający porównuje mieszkanie brata w Londynie z innym mieszkaniem, np. <i>Su piso es dos veces más grande que el nuestro.</i> („odniósł się”). • Jeżeli zdający skupia się wyłącznie na <u>jednym</u> detalu, np. opisuje jeden mebel lub jeden element dekoracyjny itd., to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana maksymalnie jako „odniósł się”, np. <i>En su piso hay un cuadro muy bonito, grande y de muchos colores.</i> • <u>Jako rozwinięcie</u> tego podpunktu polecenia traktuje się: <ol style="list-style-type: none"> a) zwroty takie jak <i>me gusta, me encanta, es fantástico, súper</i> określające stosunek piszącego do pokoju brata

<p>b) opis okolicy, w której mieszka brat, pod warunkiem że zdający realizuje kluczowy element tego podpunktu polecenia, czyli opisuje mieszkanie / dom / pokój brata w Londynie, np. <i>Su apartamento me gusta mucho.</i> („nie odniósł się”), ALE <i>Su apartamento me gusta mucho: lo ha pintado de color gris y ha colgado muchos pósteres.</i> („odniósł się i rozwinął”); <i>Mi hermano vive en el centro de Londres.</i> („nie odniósł się”), ALE <i>Mi hermano vive en el centro de Londres. Su piso es pequeño y oscuro.</i> („odniósł się i rozwinął”).</p> <ul style="list-style-type: none"> Użycie liczebników i/lub innych wyrażen określających ilość nie jest uznawane za kolejne odniesienie do podpunktu polecenia, np. <i>En su habitación hay cuatro sillas y dos sillones.</i> („odniósł się”). 		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Mi hermano vive en el barrio antiguo de Londres.</p> <p>Mi hermano alquila un piso.</p>	<p>Mi hermano vive en un apartamento pequeño en el barrio antiguo de Londres.</p> <p>Mi hermano alquila un piso de dos dormitorios.</p>	<p>Mi hermano vive en un apartamento pequeño en un edificio del siglo XIX en el barrio antiguo de Londres.</p> <p>Mi hermano alquila un piso de dos dormitorios con una cocina grande.</p>

- zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.**

7.4) Zdający proponuje [...].

- Należy uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający proponuje koleżance wspólne odwiedziny brata, np.
 - ¿Por qué no vamos a Londres a visitar a mi hermano?* („odniósł się” – jedno odniesienie)
 - Me gustaría mucho ir a ver a mi hermano. ¿Vienes conmigo?* („odniósł się” – jedno odniesienie)
 - Ven conmigo a Londres.* („odniósł się” – jedno odniesienie).
- Elementem rozwijającym może być np. wskazanie korzyści/zalet wynikających:
 - z wizyty u brata, np. *¿Por qué no vamos a visitar a mi hermano? Conoceremos a sus nuevos amigos.* („odniósł się i rozwinął”)
 - ze wspólnego spotkania z koleżanką w Londynie, np. *¿Por qué no vamos a visitar a mi hermano? Por fin tendremos tiempo para ir de tiendas y charlar.* („odniósł się i rozwinął”)
 - z pobytu w Londynie, np. *¿Por qué no vamos juntos a Londres? Siempre has soñado con ver la famosa torre del reloj.* („odniósł się i rozwinął”).
- Nie akceptuje się odpowiedzi**, w której zdający ogranicza się tylko do:
 - poinformowania koleżanki o swoim zamiarze wyjazdu do brata, np. *Pienso visitar a mi hermano el mes que viene.* („nie odniósł się”)
 - zapropozowania wspólnego wyjazdu, nie precyzując, że chodzi o wyjazd do brata / do Londynu, np. *Me gustaría mucho ir contigo.* („nie odniósł się”).
- Jeżeli zdający proponuje koleżance odwiedzić brata, ale z pracy nie wynika, że mają to być wspólne odwiedziny, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *¿Y por qué no vas a Londres a ver a mi hermano? Tendrás la posibilidad de conocer la ciudad y practicar el inglés.* (R→O).

<ul style="list-style-type: none"> • Akceptuje się odpowiedzi, w których zdający, proponując wspólny wyjazd do brata, używa czasowników takich jak <i>tener que, deber, poder, querer</i>, np. <i>Tienes que acompañarme a Londres. / Debes ir conmigo a ver a mi hermano. / ¿Puedes ir conmigo a Londres para ver a mi hermano? / ¿Quieres ir conmigo a visitar a mi hermano?</i> 		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Ved conmigo a visitar a mi hermano este verano. (O→N – zakłócenie komunikacji)</p> <p>Me gustaría mucho ir a Londres, pero no hablo inglés.</p>	<p>Voy a visitar a mi hermano este verano. ¿Me acompañas?</p> <p>¡Tengo una idea estupenda! Podemos ir juntas a Londres.</p>	<p>Voy a visitar a mi hermano este verano. ¿Me acompañas? Te enseñaré la ciudad.</p> <p>¡Tengo una idea estupenda! Podemos ir juntas a Londres. Veremos la casa de mi hermano.</p>

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniem/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Hola, Carmen:
¡No te lo vas a creer! ¡Mi hermano estudia en una universidad en Londres!
A mi hermano le gustaría mucho estudiar en el extranjero.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane

- nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny), np. *Mi hermano va a alquilar un piso. Era grande y tranquilo.*
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
 7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
 8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
 9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
 10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu popularności w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu popularności
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych ujętych w zakresie struktur w Aneksie do Informatora, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej **w roku szkolnym 2020/21** na poziomie **A2+** (w skali ESOKJ).
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu popularności, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none">• brak błędów• nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy często zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczenia	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce (gżeje).
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce (gzać) w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę <u>bo było goraco</u> .

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczone „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

- Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
- Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
- Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.

4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 wyrazów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *Salu2*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *película*, *banda*, np. *la telenovela "M jak miłość"*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym, niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *He leído Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *en casa* (2 słowa), *por esos chicos* (3 słowa), *10.01.2015* (1 słowo), *10 de enero de 2015* (5 słów), *1780* (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone dywizem
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *sms*, *s.f.*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *el siglo XX* = 3 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „bużki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ayer perdí el teléfono en sklep obuwniczy*. – 7 słów.